

да го спаси. Като знае това, човѣкъ трѣбва да се пази отъ отрицателнитѣ мисли и чувства. Той трѣбва да се пази и отъ религиознитѣ вѣрвания. Защо? Защото религиознитѣ вѣрвания сж подобни на стари, сжксани дрехи, които непременно трѣбва да се смѣнятъ съ нови.

Сега, азъ говоря за истини, които могатъ да се приложатъ. Запримѣръ, говоря за любовта, за доброто, за братството. При какви случаи двама души могатъ да бждатъ братя? За да се нарекатъ двама души братя, първото условие е да иматъ една и сжща кръвь. Второто условие е да бждатъ родени отъ единъ баща. Значи, тѣ могатъ да бждатъ родени отъ една или отъ две майки, но непременно отъ единъ баща. Тѣй щото, най-важното условие, което опредѣля братството между двама души, е кръвьта да бжде еднаква и чиста. Щомъ кръвьта на двама души е еднакво чиста, това показва, че тя е произлѣзла отъ единъ изворъ; това условие вече опредѣля братството между тия двама души. Ако кръвьта имъ не е еднакво чиста, това показва, че е произлѣзла отъ два различни извора, вследствие на което тия двама души не могатъ да се разбиратъ помежду си като братя. Нечистата кръвь носи нечисти мисли. Разгледайте кръвьта на нѣкой престѣпникъ, да видите, колко отрови се съдържатъ въ нея. Лицето му е деформирано, представя неправилна геометрическа фигура. Обикновено лицата на престѣпницитѣ сж широки. Лицето не трѣбва да бжде нито много широко, нито много тѣсно. Що се отнася до лицето, природата е опредѣлила една нормална мѣрка, която всички трѣбва да иматъ предъ видъ. Сжщото нѣщо може да се каже и за очитѣ, и за носа на човѣка. Дали очитѣ на човѣка сж по-далечъ или по-близо до носа, това показва животъ, поставенъ по два различни начина. Широко отворенитѣ очи на нѣкой човѣкъ показватъ, че той се е родилъ презъ нощта, вследствие на което възприема много впечатления. Затова, именно, умътъ на този човѣкъ се разсѣйва. Той е заетъ съ много нѣща, съ много мисли. Вѣрпѣки това, обаче, всички тия мисли, всички тия идеи не могатъ да се реализиратъ.

Христось каза на Никодима: „Ако се не роди човѣкъ изново, не може да влѣзе въ Царството Божие.“ Новораждането подразбира второ раждане, т. е. раждане по духъ. Когато се роди по първия начинъ, т. е. по плътъ, човѣкъ не познава майка си и баща си и ги търси; когато изново се роди, по духъ, той познава вече своята майка и своя баща